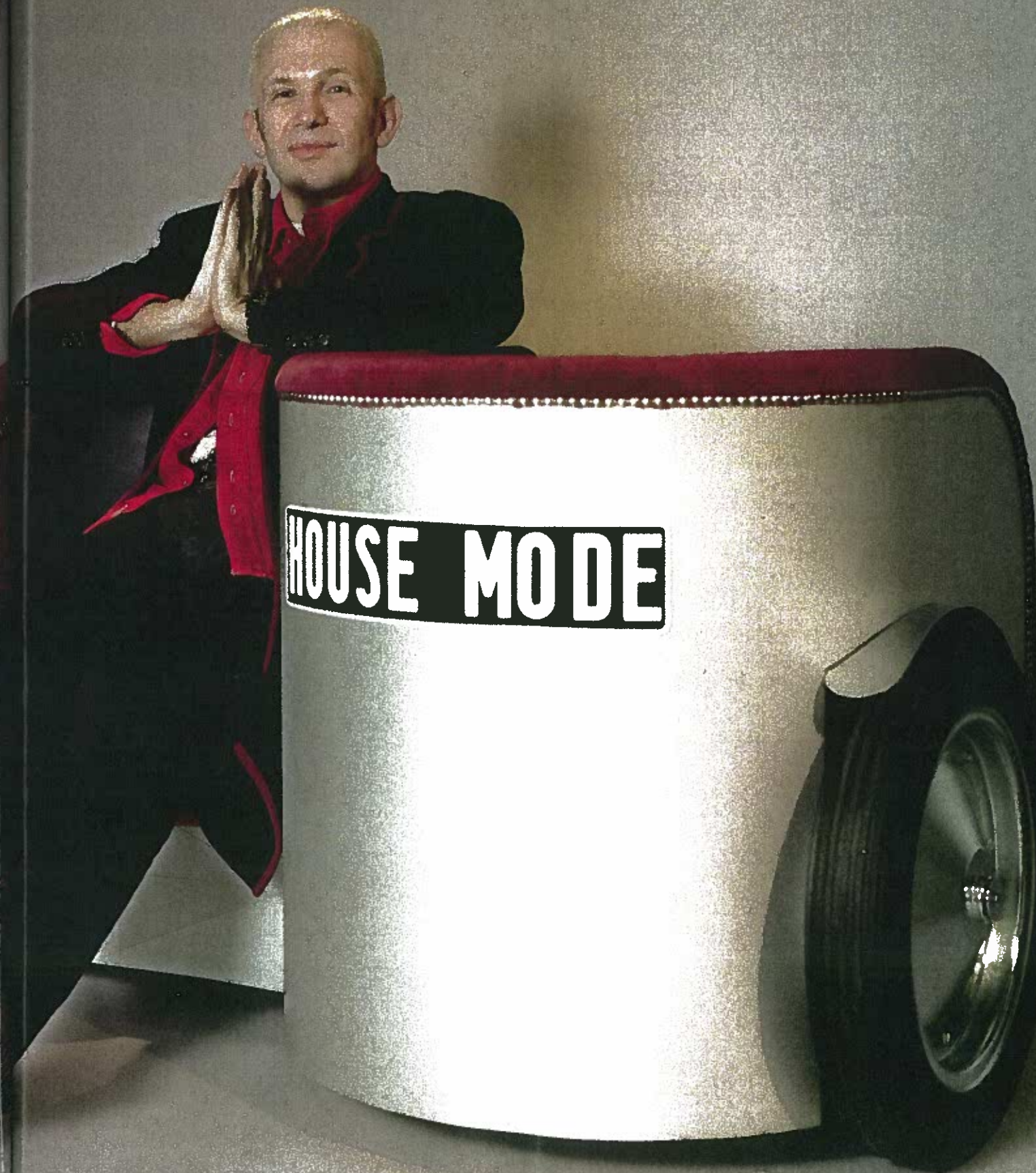

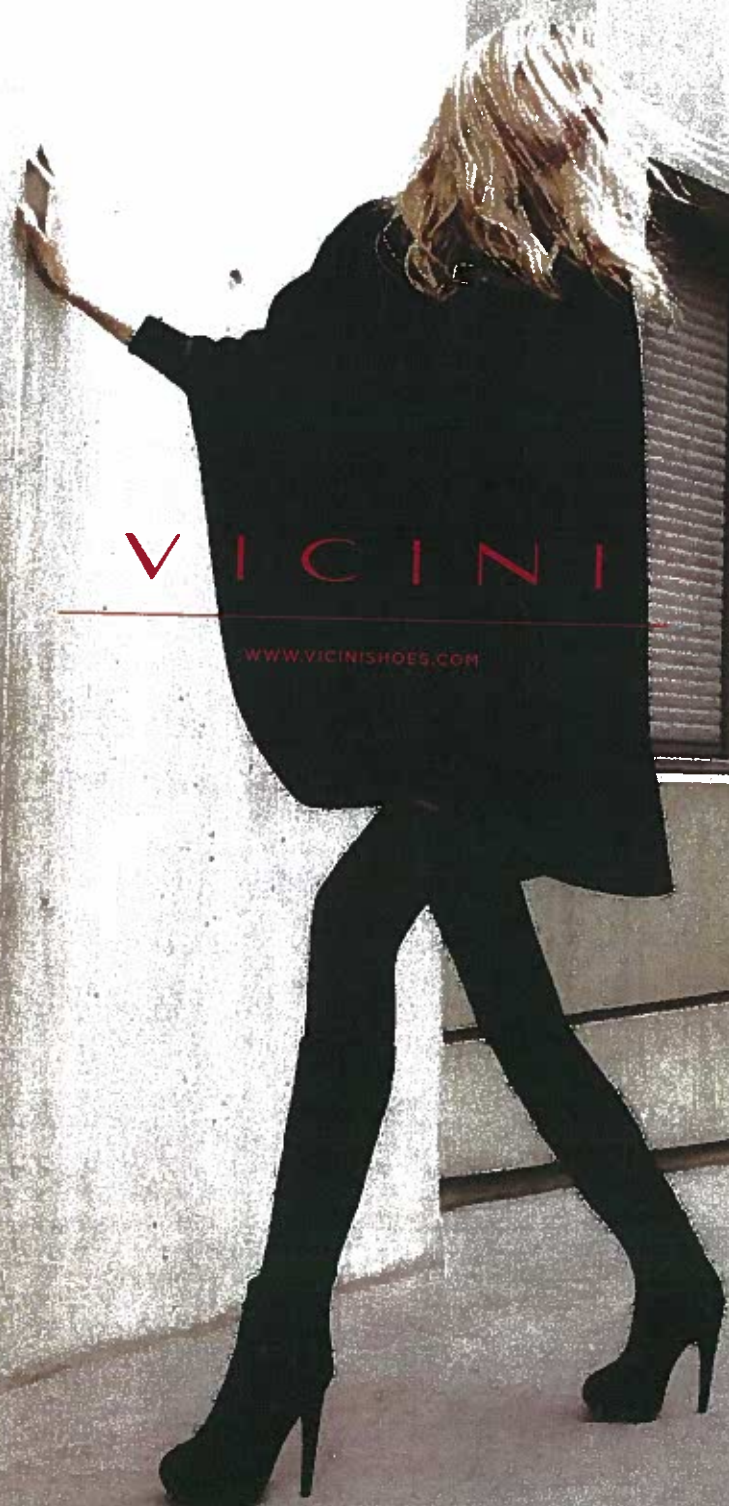
// הטעויות שלי והצלחות שלי הפכו אותי למי שאני כיום אדם מאוש

גיל זהר

בתצוגת האופנה האחרונה בניו יורק הוא בנה חמאם טורקי ובו דוגמנים מסתבנים בסצנה הומו-ארוטית. הוא משתמש בפרווח אמיתיות, מעלה קולקציה של דוסים בפאות וטליתות, ומצעיד דוגמניות במראה אנדרוגיני על הבמה. למעצב ז'אן פול גוטייה ממש לא אכפת מה תג עליו. הוא רוצה להדהים ולהמם. עכשיו הוא מלביש גם את הבית. ראיון

נילסן צוקמן

M · A · R · Y ·
S H O E S

ליכר המדינה ה' באייר 6 ת"א ♦ קניון אביב רמת אביב ♦ דיזינגוף 130, ת"א
רח' האיל 46, ירושלים ♦ קניון ארנה הרצליה ♦ מרכז מסחרי סביון

צילום: Roche Bobois

"למרות שאני אוהב גברים, אני מעריך נשים"

**כשאני פוגש אנשים
שלובשים או מרהטים
את ביתם עם
העיצובים שלי אני
מתרגש כמו ילד, ולו
רק בגלל שהם מבינים
למה התכוונתי!"**

"כשאני פוגש אנשים שלובשים או מרהטים את ביתם עם העיצובים שלי אני מתרגש כמו ילד, ולו רק בגלל שהם מבינים למה התכוונתי. זה לא משנה אם זו שמלה או כורסה. אם אנשים שילמו כסף בעבור הפריטים שלי, כנראה עשיתי משהו נכון".

והבית שלך מרהט בגוטייה?
"כבית יש לי אוסף של רהיטים והפצים מכל העולם. אני מאוד אוהב להסתובב בעולם, לחוות אותו. ברגע שהקולקציה החדשה שלי תגיע לחנויות - בטח שאקח כמה רהיטים אליי הביתה".

לחלק גדול מהפריטים בקולקציה מצורפים נגלים קטנים שהופכים אותם לניידים. מאחורי זה מסתתרת אהבת נדודים, או שזה נעשה בשם הפרקטיות בלבד?
"גם השראה וגם פרקטיות. גם מוטרף וגם שימושי. במשך תקופות ארוכות כחיים מצאתי את עצמי מבלה הרבה זמן על מזוודות, עד שהן הפכו להיות חלק ממני, זאת הסיבה שהפכתי את המזוודה לשירה. איחדתי כמה מזוודות ביחד לכדי שירה אחת. לגבי הגלגלים, הם מאפשרים לשנות ולעצב את הבית מחדש שוב ושוב. אפשר בקלות לפתוח או לסגור את ראש המיטה או את הדלתות המתקפלות של ארון הבגדים, או לשנות לחלוטין את סדר הכריות של הספה ולשנות לה את הלוק לגמרי. הכול מודולרי, הכול בתווה ובשינוי מתמיד. נודדות היא בעצם אחת מההשראות לקולקציה".

מטויליך הרבים בעולם, איזו עיר הכי מסעירה אותך?
"פריז היא אהבתי הגדולה. נולדתי וגדלתי בעיר הזו, אני חי אותה ונושם אותה ומרגיש אותה בנימים שלי. היא כמו מאהבת. למרות שאני אוהב

מביציית הפלטינה של ז'אן פול גוטייה בוערת כבר למעלה מ-40 שנות יצירה, ומתפשטת על מאות חנויות ברחבי העולם, ועתה אפשר לומר כמעט בכל תחומי הלייף סטייל. גוטייה, שאפילו לא למד אופנה, לא חלם על כוז הצלחה - "פשוט עשיתי את מה שאני אוהב לעשות, בלי חלומות וכלי אספירציות", הוא מספר בראיון בלעדי ל"ליידי גלובסט".
לא מעניין אותו בלעדי מה נכון, או איזו מגמה הולכת לכבוש את השוק. כבר כנער, הוא החל לשרבט במחברתו עיצובים של בגדים ופנטזיות. הוא הקיא אותם היישר אל הדפים, כלי מסננים או פילטרים, בלי להתחשב במה יתפוס עכשיו ומה לא. שיטת העבודה הזאת הייתה ונשארה סוד ההצלחה שלו. גם היום, כשהוא נושק ל-60, הוא עדיין מסרב להתחשב בטרנדים המתחלפים ובביקושים. הוא פשוט עושה מה שבא לו, והוא עושה את זה לא רע.

גוטייה הוא הכי לא אנדרסטייטמנט. העיצובים שיוצאים תחת ידו גרושים בפרטים, הוא לא פוחד משימוש בצבע, מעושר טקסטורות. ועם זאת, התוצר אף פעם לא מוגזם. הוא תמיד נכון ועכשווי. כיאה לכל מעצב אופנה, גם הוא שולח זרועות לתחומים נוספים של לייף סטייל, ובימים אלה ממש משיק קולקציית רהיטים חדשה בעיצובו, כשת"פ עם חברת Roche Bobois (לבית פיטרו הכט).

מה ההבדל מבחינתך בין עיצוב בגדים לרהיטים?
"אני מאוד טוב בלהלביש, אני אוהב את זה. אז אני פשוט מלביש את הרהיטים, מלביש את הבית. ההשראות הן אותן השראות. את יכולה לזהות את המוטיבים שרומינגנטיים בבגדים שלי גם על גבי הרהיטים שעיצבתי עכשיו ל-Roche Bobois, אם זה פסי המלחים שכל כך מזוהים איתי, הפונפונים האדומים או הטאטו, הכול מגיע מאותו מקום. ההבדל היחיד הוא שבמהלך העבודה אני יכול לתקוע כמה סיכות שאני רוצה בספה והיא לא תתלונן, בעוד שעם דוגמנית שלא אכלה כל היום הסיפור הוא קצת שונה".

מה יותר מרגש אותך, לפגוש ברחוב אישה שלובשת שמלה בעיצובך, או להיכנס לבית עם שירה או מראה בעיצובך?

▲ כורסה מהקולקציה בסגנון מרכבות יוון ורומי, מרופדת קטיפה עם גלגלי ענק

► כורסת רביצה עם פסי המלחים. סימן ההיכר

